

andre de bestaaende Forhold og uomtvistelig vil medføre meget betydelige Vanskeligheder og Besværligheder for en stor Del af Befolkningen. Derfor tør jeg ikke, efter at denne Sag kun har været behandlet i Samlingens sidste Maaned været med til at stemme for den. Jeg vil ikke være med til at deltage i Ansøret for denne Lov, som vi her give Skibsrederne og Skibsførerne og store Interesser. Uden Tvivl er der ærede Medlemmer, der have samme Opfattelse som jeg, og finde, at denne Lov er svær at komme igennem og vanskelig at danne sig nogen grundet Overbevisning om, og de vilde da samtidig have lagt Mærke til, at vi have hørt adskillige Røster ude fra og fra Medlemmer af dette Ting, om hvem man maa antage at de kende til det praktiske Liv og det praktiske Livs Fordringer i denne Retning, at de derfor ogsaa maa stiges at kunne bedømme denne Lov og dens Virkning og kunne se, hvad den vil medføre, men for hvem det dog ikke staar klart, hvad den vil medføre, og som ikke forstaa den, saaledes, at de tør være med til at stemme for den. Disse ærede Medlemmer vil jeg da anbefale at gøre som jeg, nemlig at stemme mod denne Lov.

Ordføreren (Klein): Det ærede Ting vilde vistnok ikke vide mig stor Tak, dersom jeg paa dette Standpunkt af Sagen, vilde komme ind paa en punktvis Gennemgaaen af det foreliggende ikke ganske korte Lovforslag og om jeg Punkt for Punkt vilde følge det ærede Medlem, som endte med at udtale, at han vilde stemme mod Loven. Nogle Bemærkninger finder jeg dog, at jeg skylder Sagen og det Udvalg, paa hvis Vegne jeg taler, at fremkomme med. Det synes næsten, som om det var det ærede Medlems Mening, at man burde stille sig dobbelt kritisk lige over for en Sag, der havde været gjort til Genstand for en omhyggelig, forudgaaende omstændelig Behandling. Jeg antager dog ikke, det har været det ærede Medlems Mening at ville sige noget saadant; mig forekommer det i det mindste, at den Omstændighed, at en Sag, forinden den er bleven indbragt for Rigsdagen, har været undergivet en omhyggelig Prøvelse, endogsaa i længere Tid, kunde have en beroligende Indvirkning paa Medlemmer af Rigsdagen, for saa vidt de ikke

maatte mene, selv at have haft Lejlighed til at komme ind i alle Sagens Enkeltheder. Men hvis det var det ærede Medlems Mening at ville antyde, at Kommissionens Sammensætning havde været af den Bestaffenhed, at der var Grund til særlig at være kritisk, da forekommer det mig, at det ærede Medlem ganske maa siges at have Uret. Selvfølgelig maa det jo være mig meget kært at høre gentagne Gange udtalt af det ærede Medlem, at den, om jeg saa maa kalde det, juridiske Del af Kommissionen kan have været meget fortræffelig; og at han for sin Part var tilbøjelig til at tro, at der i juridisk Henseende ikke vilde kunne indvendes noget imod Behandlingen af Lovforslaget forinden dets Forelæggelse. Men det ærede Medlem har virkelig gjort den ikke juridiske Del af Kommissionen stor Uret. Der har været til Stede en Repræsentant for Sømandstanden, og naar det ærede Medlem fremhæver, at han var Kommandør i Marineen og ikke var praktisk Sømand, saa vil man vistnok være enig med mig i, at det ikke vilde være meget passende her at komme ind paa en nærmere Undersøgelse af de personlige Kvalifikationer, men saa meget vil jeg sige, at den paagældende Søofficer ikke blot nyder en ualmindelig Anseelse i sin egen Kres, men at han navnlig er bekendt som en meget praktisk Sømand, der i henfarne Dage ogsaa har ført Skib, navnlig ogsaa Handelskib. Og hvad det handelskundige Medlem angaar, saa tror jeg ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at han i sin Tid blev sat ind i Kommissionen som udpeget af Handelsstandens Repræsentation, det vil sige Grosserer-Societetets Komite. Jeg tror altsaa, at der er blevet gjort i sin Tid, hvad der kunde gøres, for at man kunde sikre sig en saa god Repræsentation for Sømandstanden og for de merkantile Synsmaader som vel overhovedet muligt. Men dernæst vil jeg fremhæve, at jeg tror, at den ærede Taler har Uret, naar han mener, at denne Lov særlig skulde være af den Bestaffenhed, at der her fortrinsvis krævedes en særegen Sagskundskab af en merkantil eller nautisk Bestaffenhed, og at der i denne Lov særlig var mindre Brug for juridisk Indsigt. Jeg tror, at denne Fejltagelse fra hans Side hænger noget